

A csekei birtokon

Kölcsey Ferenc barátom egy szép nyári napon meghívott a csekei birtokára. Természetesen elfogadtam a kedves meghívást.

Mikor megláttam a helyet, elszörnyülködtem a látványtól. Az udvar elhanyagolt és gazos volt, olyannyira, hogy az épületet nem is láttam tőle. Ahogy haladtunk tovább, előbukkant egy romos, düledező ház. Az ajtófélfán pókháló, a pók talán az ajtó nyikorgásától megijedve elbújt valamerre. Szegényes kis viskóba léptem be, látszik, hogy az évek megviselték.

Aztán jött a meglepetés! Beljebb kerülve kellemes kép fogadott. Tisztaság mindenütt. A konyhából friss kenyérillatot éreztem, melynek ízét egyből a számban éreztem.

Itt már látszott a felújítás. Volt fürdőszoba, és egy csodás könyvtárszoba, mely telis-tele volt könyvekkel. Barátom egyszerű bútorokkal rendezte be, de éppen ettől lett látványos. Tudtam: Ferenc itt érzi jól magát, itt, magányában születnek csodálatos írásai.

Nem tudtam sokat időzni e remek részen, hiszen vendéglátóm invitált tovább a konyhába. Számomra jól felszereltnek tűnt a helyiség.

Kölcsey nagyon vendégszerető ember, étellel és a híres-neves szatmári szilvapálinkával kínált, melyet a birtokon főzetett.

Nem bántam meg, hogy elfogadtam a meghívást. Élménydús napot töltöttem el itt.

Forintos Réka 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola